

RENAȘTEREA

„Nu răsplățiți nimănui
cu rău pentru rău, ci în-
grijiți-vă de binele tutu-
ror oamenilor“.

Rom. 12, 17.

Organul Episcopiei ortodoxe române a Vadului, Feleacului și Clujului

Redactor: Prot. A. FAUR

Redacția și Administrația:
Cluj, Piața Malinovski Nr. 18.

NE SCRIU CITITORII

Nu știu pentru a cătea oră
învârtesc în mână o hârtie pe
care un cucernic preot a trimis-o
în zilele trecute la Redacție.
E vorba de o inserare pe care
fratele întru Hristos o face pe
marginea unor nedumeriri
justificate.

Prin voia bunului Dumnezeu
și a oamenilor de bine, s'a
ajuns în toamna anului trecut
să se desăvârșească actul istoric
de reîncadrare a fraților uniți
în marea albie a legii noastre
strămoșești.

Pe cât de măreață a fost
această faptă, pe atât de bine-
venită a fost și este pentru toți
aceia cari știu să cumpănească
rodul pe care-l aduce unitatea și
frăția în viața obștii. Măne-
când de aci, preotul de care a
fost vorba își exprimă marea lui
bucurie pentru că, de praznicul
Botezului Domnului din anul
acesta, „frații preoți dela am-
bele catedrale din Cluj cu
enorașii lor, s'au încolonat fără
deosebire și rezerve“ în același
rând pentru a sfinți apa de rău.

Subliniem și noi cele de mai
sus, cu toată mulțumirea. De
fapt încadrarea preoțimii dela
Catedrala „Schimbarea la Față“
în marea coloană ce venea dela
Catedrala veche ortodoxă și
înainta spre Parcul orașului,
unde avea să se sfințească apă,
s'a făcut sub semnul unei plă-
cute destinderi sufletești. Atâtea
fețe s'au înseninat și atâtea
inimi s'au liniștit cu acel prilej...
Mulți din cei cari erau cu re-
zerve față de marea acțiune de
revenire, odată cu înglobarea lor
în marea coloană ce venea din-
spre Episcopie s'au mișcat su-
fletește, văzând că totuși ac-
țiunea are și un vădit caracter
practic.

Cititorul gazetei noastre însă
dela această constatare bucu-
roasă trece la satul său, unde
doi preoți, acum de aceeași
confesiune, n'au înțeles să
treacă peste trecătoarele nedu-
meriri omenești și să facă ceea
ce conducătorii Bisericii au

făcut la Cluj. „Oare pentru satul
nostru nu era un impresionant
moment de înfrățire și de apro-
piere acuma, după atâta timp
dela revenirea fraților la legea
străbună, ca să fi servit și noi,
preoții ambelor biserici din
această comună, sfințirea apei
în comun?“

Fără indoială, nedumerirea
celui ce scrie cele de mai sus
sub formă de întrebare este pe
deantregul justificată. Și cu atât
mai mult cu cât cele două
biserici românești din satul său
sunt în nemărginită apropiere
una de alta, abia fiind între
ele loc pentru ale putea în-
conjura.

Atitudinea preotului revenit,
dar recalcitrant, a dat prilej
de sminteală unor credincioși
care s'au întrebat dacă se mai
pot admite și astăzi astfel de
ieșiri care numai la înfrățire
nu duc.

Semnaland cele de mai sus,
nu voim să tragem la soco-
teală pe nimeni. Dacă cineva
s'a făcut vinovat de încălcarea
unor ordine date sunt foruri
care să-l tragă la răspundere.
Deasemenea, înțelegem sbu-
ciumul celui ce ne-a trimis
datele de mai sus pentru că ele
vădesc nu suflet care trăește
pentru închiegarea neamului
sub flamurile aceleiași Biserici,
dar nu-l putem satisface ime-
diat, știind că o operă ca aceea
care se închiagă acum nu se
poate face cât ai bate din
palme. Ea cere „perspectivă
istorică“ și avem convingerea
că privită sub această prismă
se va ajunge odată acolo unde
nădăjduim cu toții.

Totuși nu ne putem opri aci.

Subliniam și cu alt prilej:
Credința nu-i un lucru de
fiecare zi, ceva pe care o
schimbi după anotimpuri și
după soare, ci e cea mai de
preț comoară pentru creștinul
ce trăește cu nostalgia vieții
de dincolo în suflet.

Fiecare dintre frații uniți, au
putut să se încadreze în ma-
rea masă a ortodoxiei sau să

rămână și pe mai departe acolo
unde au fost, cum cunosc
atâția preoți cari nici azi nu
au revenit, fără să li se fi în-
tâmpat ceva. Odată însă încad-
rat, numai are rost dublicita-
tea. Fiecare dintre cei ce au
iscălit hârtia de revenire se
presupune că și-au făcut exa-
menul de conștiință și odată
hotărârea luată, luată se cuvine
să rămână. Astfel, cum zice
Apocalipsa nu e „nici cald
nici rece“ iar rezultatul se
cunoaște din acelaș cuvânt
sfânt care adaugă: „va fi aruncat
din gura mea“. (3, 16)

Noi nu vrem să fim atât de
categorici cum se spune la
Apocalipsă. Cu toate că legile
ne dau drept la aceasta. Sub-
liniem însă un lucru.

Să privească fiecare cu-
cernic frate încadrarea lui în
marea masă a Ortodoxiei ca
o reîntoarcere acasă, după o
peregrinare îndelungată. O fi
frumos și pe acolo pe unde a
umblat în epoca peregrinării,
dar casa părintească are izul
ei patriarhal, matca ei străbună,
unde lumina zilei e mai se-
nină, cerul mai instelat și bolta
albastră mai plină de lumină.

În casa părintească simți le-
gătura cu părinții și strămoșii
tăi și simți cum din mormi-
tele lor se desprinde și pentru
tine cuvânt de ale urma în-
demnul și învățătura.

— Ce să mă fac Părinte, m'a
întâmpinat în plină stradă un
profesor mai în toamnă, când
se punea problema reîncadrării
Bisericii surori în marea masă
a Bisericii noastre? Și pe fața
lu se putea citi toată îngrijo-
rarea omului ce a fost crescut
în casa unui preot ce a ținut
să-și crească copilul în dra-
goste de lege și datini.

Ca unuia ce făcuse pe vre-
muri și Teologia, i-am pus
următoarele întrebări: Ce crezi,
strămoșii dumitale ce au ador-
mit întru Domnul înainte de
anul 1698 și au fost tot așa

de buni observatori a moralei
creștine ca dumiata, sau mân-
tuit în ortodoxie sau nu s'au
mântuit? Și a doua: Ce crezi,
Biserica Romano-Catolică re-
cunoaște valabilitatea tainelor
ortodoxe sau nu le recunoaște?

Sigur, răspunsul la ambele
întrebări n'a putut fi decât
afirmativ.

Discuția nu s'a oprit aci, ci s'a
continuat încă mult, ajungând
în cele din urmă la concluzia
că ceea ce ne desparte pe unii
de alții nu este deosebirea dog-
matică, cât *educația* ce s'a făcut.
În trecut cu orice prilej s'a ac-
centuat superioritatea Apusului
față de Răsărit ajungând până
acolo încât să se creadă că,
între noi, Românii, preoțimea
gr. cat. ar fi superioară celei
ortodoxe, având o pregătire
și educație morală cu mult mai
temeinică decât a noastră.

N'avem de gând să jignim
pe nimeni. Oameni buni și mai
puțini buni se află și de o
parte și de alta. Acuma nu e
timpul să ne etalăm meritele și
nici să ne evidențiem eventualele
metehne ce ne sunt legate de
fir. Fiecare purtăm cu noi și
ce-i bun și ce este slab. Peste
slăbiciunile inerente firii se ri-
dică însă Biserica străbună,
care ne-a purtat prin veacuri
din biruință în biruință. Ea e
Mama noastră, la Ea se cuvine
să privim cu conștiința crești-
nului care știe că are în lume o
fortăreață care îi deschide za-
riștea veșniciei.

Orice rezervă față de Ea e
o rezervă față de liniștea și
fericirea proprie a însului res-
pectiv și apoi a colectivității
pe care o păstorește.

Noroc pentru noi că cei mulți,
sutele de preoți, au înțeles cele
de mai sus în lumina lor reală.

Cred că și C. Preot din Top,
dacă n'a înțeles-o până acuma,
o va înțelege de aci încolo.

Noi în acest sens ne rugăm.

Pr. AUG. FAUR

-imi aruncă în treacă vorbele:
„Et tu, mi illi Brutus”? Cum stăm
cu Papa?

Orice răbdare are o limită. Mă
doare că trebuie să fac aceste des-
fătuiri, dar simt nevoia unei
uşurări. Sufletul meu a trecut prin
grele frământări până a mă putea
decide să le aştern pe hârtie. Dar...
ortcum, e bine ca lumea să le

cunoască. Reacţionarii încep să-şi
facă de cap.

Indivizul care a avut bună-
voinţa să mă asemene cu Brutus,
îi dau răspunsul cuvenit: „Quo
usque tandem, Catilina, abuteris”?

Iar în chestiunea Papal, am să-
dau lamuriri cu proxima ocazie.

Prot. SABIN G. TRUŢIA

Biserica Ortodoxă din Turda

În mijlocul oraşului Turda, pe o
terasă înaltă, îţi apare deodată mă-
reaşa biserică parohială. Trecătorul
şi cetăţeanul oraşului, rămâne impres-
ionat de aspectul exterior şi interior
al acestui sfânt lăcaş.

Simetria şi proporţia liniilor este
una din trăsăturile ei caracteristice.
Cunoscătorii se exprimă că este
una din cele mai reuşite creaţii ale
arhitecturii bisericeşti din Transilva-
nia. Meritul principal în această pri-
vinţă este celui ce a conceput şi
desăvârşit acest plan artistic: pro-
fesorul G. D. Traianescu.

Interiorul ei armonic, proporţional,
simetric, arta în pictură, turla cu
lumina ei palidă, măreţia care te
copleşeşte, îndeamnă şi te dispune
să-ţi pleci genunchii sufletului în
rugăciune cucernică şi adevărată.

Aci te simţi slobozit de grijile şi
frământările vieţii sbuciumate. Te
înalţi măcar pe o clipă spre zările
senine de unde vine pacea şi liniştea
sufletului.

Turdenii până la înălţarea acestui
lăcaş, nu aveau aşezământ duhov-
nicesc impunător. Construirea ei
însă este o mărturie a vredniciei şi
evlaviei româneşti şi creştineşti.
Cheltuelile ei, sau socotit atunci la
suma de 11½ miltoane.

Mulţi din credincioşii turdeni s'au
frământat cu ideea şi necesitatea
unei biserici monumentale pentru
credincioşii ortodocşi. Acela care s'a
sbuciumat pentru realizare, care a
ţinut în continuu aprinsă torţa a-

cestui ideal în mijlocul colaborato-
rilor săi, a fost fără îndoială părintele
Iovian Mureşanu. Cronicarii vremii
din 1935, notează că vreme de 35
ani a purtat în suflet icoana unei
biserici măreţe pentru oraşul Turda.

Rupt din glia strămoşească, Păr.
Iovian era un reprezentant autentic
al ţărănimii. Dăruit cu simţul reali-
tăţii, a fost creatorul şi iniţiatorul
tuturor aşezămintelor bisericeşti din
Turda.

Meritul lui neperitor şi a colabo-
ratorilor este că au biruit toate greu-
tăţile şi au desăvârşit această operă
bisericească monumentală.

În 23 Februarie 1949 s'au îm-
plinit zece ani dela săvârşirea din
viaţa pământească a prot. Iovian
Mureşanu. În curgerea vremurilor
biserica aceasta creşte în dimensiuni
spirituale şi odată cu aceasta se
profilează pe ecranul minţii, numele
şi figura adormiţilor în Domnul:
Iovian Mureşanu şi preoteasa Lu-
creţia, neclintii sârguitori în viaţă,
pentru această biserică.

Aducerea aminte s'a oprit la acest
popas şi văleat şi depune prinosul
şi rugăciunea inimii pentru sufletul
celor jertfelnici

Păr. CÂMPEAN

„De jos în sus tâşneşte un
mare avânt, spre lumină şi
ştiinţă. Noi ne mândrim
că-l ajutăm şi suntem în
slujba acestui avânt”.

V. I. Lenin

Astăzi

Fecioara cu taina pe umeri din veacuri
Cusută'n alţiţă cu aur în fir,
Coboară pe calea de lacrimi în leaturi,
Cu cerul măririi în Sfântul Potir.

Pământu-i cuprins în potop de lumină,
Păstorii pleacă cu oile'n raiu.
În aer e numai parfum de sulfină,
Şi ninge cu slavă de ingeri pe plaiu.

Sorbim mântuirea şi pacea cerească,
E roua vieţii în suflet şi gând.
Rămâne în zgură, jos, grija lumească,
Pământul şi cerul răsună cântând.

Preot IOAN IONESCU

Vorbe înțelepte

Cine e lângă ceaun, ușor se umple | Înaintea bătrânilor să ai numai ochi
de funingine. | și urechi, nu și gură.

nicul în prima jumătate a sec. XIX-lea,³⁷⁾ tot
acest meşter lucrează, în 1838, la Biserica Dom-
niţa Balaşa din Bucureşti.³⁸⁾

În jud. Prahova se amintesc: Nedelcu fiul
zugravului Nedelcu în Mai 1691;³⁹⁾ o icoană din
1740, a zugravului preot Dima în Vălenii de
Munte;⁴⁰⁾ în muzeul din acest târg aflăm icoana
Sf. Paraschiva, din 1804, de zugravul Constan-
din;⁴¹⁾ schitul Crasna e zugrăvit în 1853, cu un
„talent deosebit” de Tanase Anghel; tot aici se
află icoane de zugravii: Costache Eladie şi To-
maştu Costache (1834) şi monahul Elisai (1839
icoana sf. Nicolae);⁴²⁾ în schitul Ghîghiu avem
o icoană de Nicolae zugravul din Iunie 1802;⁴³⁾
în biserica Bercei din Vălenii de Munte icoane
de zugravii Hristache şi Petre din Oct. 1851;⁴⁴⁾

³⁷⁾ Arta şi tehnica grafică, Bucureşti, 1940 nr. Mart.
³⁸⁾ Vărtosu, Aşezăminte brâncoveneşti, Bucureşti,
1938 p. 184, 192 nr. 23. Zugravul Andreiu, în 1750, îi
crează la o biserică în Bucureşti. Ibid. p. 98 nr. 148.

³⁹⁾ Revista Arhivelor, Bucureşti, VII (1946) p. 102.
⁴⁰⁾ Iorga, Veche artă religioasă, Vălenii, p. 43. Cî-
torul Bratul, în 1801, tocmeşte cu 70 taleri arună zu-
gravi pentru biserica din satul Izvoarele cf. Bul. Com.
Mon. Ist., 1936 p. 43.

⁴¹⁾ Iorga, o. c., p. 55. Pentru bis. din Izvoare se
tocmesc 2 zugravii cu 70 taleri arună în 1901 (cf. Bul.
Com. Mon. Ist., 1937 p. 43).

⁴²⁾ Bul. Com. Mon. Ist., 1939 p. 52-53, 63.
⁴³⁾ Revista istorică, 1932 p. 275 nr. 12.

⁴⁴⁾ Ibid. 1932, p. 272 şi 1924 p. 145 (icoane dăru-
ite măn. Ghîghiu, la 1811, familia Băraşescu) şi Iorga
în Bul. Com. Mon. Ist., vol. X (1931) p. 116 nr. 11,
(Hristache primeşte 1000 lei pentru zugrăvitul, în 1861, a
bisericii Bercei.

la mănăstirea Zamfira o icoană a zugravului Nec-
tarie monah din 1853;⁴⁵⁾ pictura din biserica sa-
tului Vadu-Săpat e refăcută, în 1877, de zugra-
vul C. Popescu ietăiu, la 1855, de zugr. Toma
ori Teodor.⁴⁶⁾

În judeţul Ilfov: La 1683 şi 1686 se vor-
beşte de casele, prăvălia zugravului Nicolae
date bisericii Udricani din Bucureşti;⁴⁷⁾ măn-
ăstirea Antim din Capitală, zidită în 1713, e
zugrăvită de zugravul Antim, care poate fi însuşi
Mitropolitul Antim Ivreanu; zugrăveala acestei
mănăstiri a fost reînaltă, 1860-63, de zugr. Petre
Alexandrescu,⁴⁸⁾ biserica din Stoinesţi-Drugăneşti
are de zugravii pe ereu Nicolae, Toma Bratul,
Petre Stroe şi Toader cu data Sept. 1724;⁴⁹⁾ în
biserica Dobreni Câmpurele este o icoană din
1780, de zugravul Alexandru Pop;⁵⁰⁾ în biserica

⁴⁵⁾ Berechet în Neamul Românesc literar, 1912 p. 453.

⁴⁶⁾ Bul. Com. Mon. Ist., 1940, p. 25; biserica
din Valea-Orhei, are icoane de Constantin zugrav Pra-
hovean cf. Ibid. 1940 p. 69. - Despre zugravii dela Buzău
vezi şi studiul diaconul C. Săndulescu-Vena, Buzău 1937.

⁴⁷⁾ Ionescu, Ist. Cotroceni, Bucureşti, 1902 p. 56
şi n. 1, şi Bul. Com. Mon. Ist., 1940 p. 42.

⁴⁸⁾ Revista Boabe de grâu, IV, Bucureşti, 1933 nr.
9 p. 545 şi n. 3. Biserica Doamnei din Bucureşti a fost
zugrăvită la 1863 de zugr. Constantin şi Ioan. cf. Bul.
Com. Mon. Ist., 1943 p. 7.

⁴⁹⁾ Bul. Com. Mon. Ist. 1939 p. 106-7 n. 1-2.

⁵⁰⁾ Brătulescu, Mănăstirile şi bisericile din jud Il-
fov, p. 41.

Ferbînţi cătun. Mîcşuneşti-Mari icoana Maicii
Domnului e făcută în 1805, de zugravul Ştefan
Mîcşunescu;⁵¹⁾ între abonaţii la „Dialoguri fran-
cezo-române”, din 1830, găsim şi doi zugravii din
Bucureşti: biv polcovnic Nicolae şi Chirilă.⁵²⁾ În
biserica din Preoteşti avem 2 icoane semnate de
popa Ivan ot Silvestru 1849 şi de Sandu ot...⁵³⁾
biserica Pajura, filiala celei din satul Tărtăşeşti e
zugrăvită, în 185..., de zugravii Alexandru şi Grî-
gorie;⁵⁴⁾ cea din Chişelei e opera, din 1863, a
pictorului Gh. Tătărescu.⁵⁵⁾ Relaţii şi scrisori de
ale pictorilor Gh. Tătărescu şi P. Alexandrescu
a publicat I. Ionescu, Material doc. priitor la
istoria seminarului din Buzău 1836-1936, Bu-
zău, 1937, p. 167 n. 1 şi nr. 216, 225.

⁵¹⁾ Ibid. p. 43 - Un manuscris de dată artistică
scris la mănăstirea Cernica de călugărul Gheorghe la în-
ceputul sec. XIX-lea, Iorga în Bul. Com. Mon. Ist.,
1939 p. 133-140.

⁵²⁾ Bănu, Bibliografia românească veche, III, p. 703.
În „Calendarul” din 1823, tipărit Bucureşti, e o gravură
semnată „Ioan zugrav” cf. Ibid., III, p. 406.

⁵³⁾ Bul. Com. Mon. Ist., 1939 p. 97, 100.

⁵⁴⁾ Revista Amvonul, 1916, p. 332.

⁵⁵⁾ Brătulescu, op. cit. p. 66; bis. Roşu-căt. Giuleştii
Ţiganla e zugrăvită de Gheorghe fiul Pr. Ioan şi Radu cf.
Ibid., p. 74; Dascălul Pavel zugrăveşte, în 1794, biserica
din Olteani, cf. Catalogul mss, dela Academia Română
I, p. 316.

(Va urma).

RENAȘTEREA SATELOR

IN ȘCOALA PROROCILOR

TREI LUCRURI URÂTE

1. Sărăcia nu-i nici o virtute nici un păcat. Dar ea poate fi ori una ori alta. Totul depinde de pricina ei.

Cunosc oameni săraci cari au ajuns în această stare din pricina patimilor cari i-au robitor: lenea, beția, risipa fără socoteală sau alte scăderi cari nu-i lasă să-și adune nimic, dimpotrivă îi țin în statornică lipsă și ticăloșie. Și iarăși sunt oameni cari se găesc în sărăcie fiindcă ei nu vor să-și adune averi, ci mai bucuroși împart prinosul agoniseli lor celor lipsiți, adunându-și — cum spune Scriptura — comori în ceruri.

Sărăcia izvorită din patimi este urâtă, iar cea izvorită din iubire de oameni și din dorul mântuirii sufletului este frumoasă. Cea dintâi slujește chipul cel sufletesc al omului, iar a doua îl înfrumusează.

Când însă sărăcia își pune și ciucurii fuduliei — atunci ea e din cale afară urâtă.

2. De cele mai multe ori avuțiile mari adunate grămadă nu au o obârșie morală, adevărată cinstită. De aceea zice Scriptura că mai ușor trece cămila prin urechile acului decât bogatul în împărăția lui Dumnezeu.

Bogatul are de toate. Ar putea deci să se poarte așa, încât să

pară măcar un om de omenie. Și totuși, în lăcomia lor nestăpânită după avuții, unii mințesc și viclenesc împotriva celor oropsiți. Iar asta este osebit de urât. Unui sărac îi mai ierți minciuna, c'o spune adeseori strâns cu ușa de împrejurări. Unui bogat i-o ierți mai greu, fiindcă de cele mai multeori o spune din lăcomie și răutate.

3. Dacă n'ai bătrân la casă, cumpărăți. Că bătrânul e comoră de înțelepciune la casa omului. Avându-l la casă, ai cui cere sfat și povață la vreme de necaz. Cuvântul unui bătrân înțelept e ca leacul pe rană: alină, vindecă.

Dar nici bătrânii nu-s toți înțelepți. Rar, e adevărat, dar se găesc și de ceice își prăpădesc zilele flecărind și săvârșind lucruri slabe. De aceea să nu ascuți, că n'ai de dobândit nimic bun dela ei.

Iată adevăruri cari se desprind din judecata dreaptă a ori cărui om. Și aceleași adevăruri le găsim în sf. Scriptură care la Iisus Fiul lui Sira 25, 34 zice: Trei lucruri a urât sufletul meu și foarte m'am scârbit de viața lor: Săracul trufaș, bogatul desfrânat și lipsit de înțelepciune.

D. P.

EVANGHELIA

Evanghelia din Dumineca aceasta are darul să ne atragă luarea aminte asupra celor ce vor urma după a doua venire a Mântuitorului.

Din grijile zădărnice, din ocupațiunile cu cari ne-a învrednicit Dumnezeu, din bucuriile sau încercările ce le pot aduce vremile aceste de frig cuvântul Domnului se coboară ca o șoaptă prietenească și tainică pentru a ne scoate din frământarea obișnuită și a ne îndrepta gândul spre ziua cea mare de care nici unul din cei ce s'au născut, sau se vor naște, nu va scăpa. Căci tot ceea ce are un început, va trebui să aibă un sfârșit. După cum zilele îi urmează nopții, verii îi urmează toamna și acestea iarna și primăvara, tot așa viața și lumea va trebui să aibă cândva un capăt. În veșnicie nu va rămânea decât ceea ce este veșnic.

În înțelepciunea Sa, Dumnezeu a orânduit ca sfârșitul lumii să se întâmple odată cu a doua venire a Mântuitorului. Indată după sfârșitul lumii, Mântuitorul va apare pe

norii cerului înconjurat de o ceată nesfârșită de îngeri.

Vorbind de sfârșitul lumii, nu trebuie să ne închipuim că aceasta ar fi tot una cu o nimicire totală; cu o completă decădere în inexistență, cum a fost înainte de a face Dumnezeu lumea, ci mai repede, într-o transformare completă a lumii de azi, într-o lume nouă, curată, potrivită cu ființa cea reînnoită a omului. Sfârșitul trebuie înțeles în sensul că lumea aceasta într'un moment, într-o clipeală de ochi, se va nimici prin foc și pe bazele ei Dumnezeu va clădi o lume desăvârșită, în care — apoi — oamenii reînnoiți vor petrece în veșnicie.

Dacă lucrurile mari pretind sforțări pentru a fi duse la sfârșit, cu atât mai vărtos trebuie să preocupe pe om gândul cum ar putea să fie cele din urmă clipe ale vieții sale și mai ales, cu ce suflet se va prezenta înaintea Judecătorului Suprem, când toată suflarea va avea să răspundă de faptele ei.

În viață, omul poate avea diferite

slujbe, câștigându-și nenumărate merite; în fața lui Dumnezeu însă singurul merit ce-l poate avea rezultă din felul în care a știut ca slujba sa să și-o îmbrace, în haina celei mai curate iubiri față de Dumnezeu și aproapele.

La judecata de apoi nu vom avea să ne dăm seama de titlurile ce le-am avut, de decorațiile ce eventual le-am câștigat, de gospodăria ce ne-am administrat, precum nici de eventualele măriri ce ne-au împopozat ființa, ci, simplu de tot, va trebui să răspundem de felul cum toate aceste bunuri le-am știut pune în slujba interesului obștesc. „Adevăr grăiesc vouă — zice Mântuitorul —

intrucât ați făcut unuia dintre acești frați ai mei prea mici, mie mi-ați făcut“.

Gândul morții întristează pe om. Cu toate acestea nimeni nu va scăpa de ea. După învățătura Bisericii, moartea nu este altceva decât sfârșitul vieții acesteia și începutul unei alte vieți. Prin moarte la viață. Cum întristarea ce omul o simte în fața morții provine din cauza păcatelor ce fiecare le are pe conștiință, e bine să ne gândim cât mai mult asupra acestei chestiuni. „Adă-ți aminte de cele din urmă ale tale — zice Sf. Scriptură — și în veci nu vei păcătui“.

M. F.

∞

DIN LUMEA LARGĂ

Unde e moartea?

Un călător, care călătoria cu corabia pe mare, întrebă pe căpitanul corăbicii, unde a murit tatăl său? Acesta îi răspunse: în valurile mării! Dar moșul tău? Tot în mare, a fost răspunsul. Dar strămoșul tău, îl mai întreabă călătorul? Și strămoșul, răspunse căpitanul și-a aflat sfârșitul în valurile mării.

„Bine, zise călătorul, dacă stă lucru așa, spune-mi, mai ai îndrăzneală să-ți petreci viața pe apă?“

Căpitanul nu-i răspunse nimic la aceasta întrebare, dară îl întreabă din partea sa pe călător, zicându-i: Acum spune-mi și tu unde a murit tatăl tău? Acesta răspunse: Acasă în pat! — Dar moșul tău? Tot acasă în pat. — Dar strămoșul tău îl mai întreabă căpitanul? Și strămoșul meu, răspunse călătorul, și-a aflat sfârșitul tot acasă în pat!

„Dacă este așa, atunci cum mai îndrăznești să te culci în pat?“...

Acest răspuns frumos l-a lămurit de deplin pe călător, că pentru a scăpa de moarte, nu-i nici un loc sigur, nici pe apă, nici pe uscat. În ori și care parte te întorci, dacă e hotărât dela Dumnezeu, ca să părăsești lumea aceasta te află.

Asta ne învață și cuvintele Mântuitorului, când zici: „Drept aceea, căutați și privegheați, că în ceasul, în care nu gândiți, Fiul Omului va veni“.

Ca o foaie albă

Doi prieteni discutau odată chestiuni de-ale credinții.

Unul zise: „ce credință ai prietene?“; acela a răspuns: nici una, — în privința aceasta sunt ca o coală de hârtie albă. „Cel dintâi, care era un om

evlavios, îl sfătui: „bagă de seamă prietene, ca nu cumva să scrie diavolul numele pe ea“. Aceste cuvinte zguduiră adânc sufletul prietenului. Din clipa aceea o rază din grația dumnezească îi străbătuse în suflet și începu să se ocupe tot mai mult cu lucruri de-ale credinții creștine, până ce ajunse să se roage așa, cum mama lui îl învățase din copilărie.

Minciuna

Din întreaga fire, nimeni nu minte decât omul. Lupul, tigru nu se iau bine pe lângă tine, dacă vor să te sfășie. Leul nu-și ia o înfățișare blândă ca să te poată prinde. Șarpele se ascunde, — e adevărat; dar în ochii lui pătrunzători, poți ceti mânia: Nu minte. Câinele turbat arată... turbarea care îl mistue: Nu minte. Chiar maimuțele cele mai asemănătoare cu omul, nu caută să-și schimbe înfățișarea. Așa fac toate animalele. Dacă unele, ca păianjenul, pregătesc curse, — ele nu-și mângăie întâi prada: Nu mint.

O singură ființă minte pe lume: omul. Numai el isbutește să-și alcătuiască o altă față, o altă limbă, o altă înfățișare care îl face să pară cu totul altul decât e.

Animalul de pradă știe doar să se păzească într'un ascunziș; dar nu știe să-și îmblânzească fața, să-și ascundă privirea, să-și schimbe glasul; să-și descrețească fruntea, să zâmbească... Să se refacă într'un mieluşel.

Omul știe. De ce? — El a învățat să se stăpânească și prin aceasta instinctul șireteniei, pe care-l are animalul, se

preface la om în minciună conștientă. La om, toate pot să mintă: fața, gura, mâna, ochii mișcările, mersul — trupul întreg. Ceeace nu este la animal decât o schimbare nevoită, este ceva voit la om. El știe să i-a glasul și înfățișarea prăzii lui.

Cea mai frumoasă lume

În tine însuși, în pace sufletului tău, în singurătatea ta semină, trăește cea mai frumoasă lume pe care ți-o poți dori. Numai să-ți fie sufletul o grădină, pe care s'o plivești de toate buruienile amărăciunii, îngrijind cu dragoste de florile gândului și ale simțirii tale.

În tine însuși, dacă ai un suflet împăcat cu sine, vei auzi numai glasuri duioase, de mamă, de tată, de frați, de surori, de credincioasă mireasă. Ascultă glasurile acestea și, de vei fi singur ca un pustnic, tot vei trăi cea mai frumoasă lume, pe care ți-o poți dori.

Trimite în lupta vieții bărbăția ta, voința ta de adevăr și bunătate, hărnicia, entuziasmul și dezinteresarea ta.

Nu te pleca și nu desnădăjdui de s'ar întovărăși, ca să te deoare, toți diavolii cu făptură de om. Nu te lăcomi la plăcerile lumii și nu te spăimânta de durerile ei, oricât de crud și oricât de intețit te-ar lovi.

Dar în sufletul tău, în lumea cea din tine, pe care o poți stăpâni ca un Domn nebiruit, păstrează pacea și seninul nopților de vară. Atunci vei putea spune că trăești cea mai frumoasă, cea mai bogată lume, chiar dacă viața ta între oameni ar fi numai jale și pustiu.

CURIOZISĂȚI

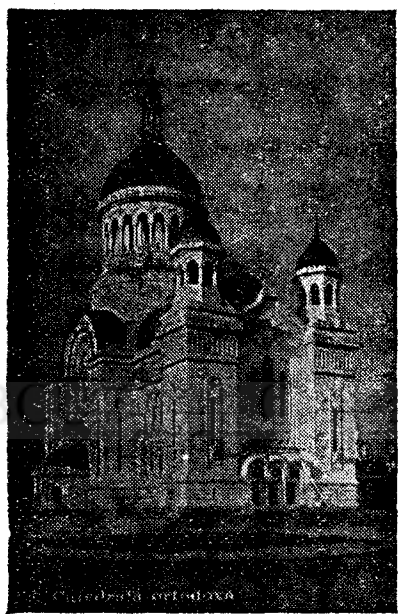
Omul

are 198 de oase. — Inima lui bate la naștere de 130 de ori pe minut, la 1 an de 120 de ori pe minut, la 3 ani de 90 de ori pe minut, la 7 ani de 85 de ori pe minut, la 14—18 ani de 80 de ori pe minut, la 20—60 de ani de 75 de ori pe minut, la bătrânețe de 65 de ori pe minut. În medie 70—86 ori pe minut la adult. În corp se găsește 7 litri de sânge. Temperatura omului în medie este 37 de grade. Omul respiră de 16 ori pe minut. În fiecare zi circulă în plămâni noștri 10.000 litri de aer. — Statura bărbatului în medie 1 m. 68, a femeii 1 m. 58. Greutatea mijlocie 50 Kgr.

Un pui de vultur

Un lucru interesant am văzut într'un sat de sub poalele munților Carpați. Un vânător prinsese un pui de vultur și îl îmblânzise. Domesticirea (îmblânzirea) puului de vultur ajunsese până acolo că trăia împreună cu găinile. Răcâia cu ele prin gunoaie și se culca împreună cu ele în cotețul de găini. Puul de vultur își pierduse cu totul firea sa de pasăre zburătoare prin înălțimi pline de soare și lumină...

În chipul puului de vultur care își pierduse firea sa de pasăre zburătoare prin înălțimi, sunt și acei mulți, creștini cari și-au pierdut chemările și rosturile sufletești ale vieții. Omul este făcut să trăiască o viață duhovnicească, o viață de înălțimi sufletești. „Iar dacă ați înviat împreună cu Iisus Hristos — scrie apostolul Pavel — umblați după lucrurile cele de sus, nu după cele de jos„ (Coloseni 3, 1-2). Mântuitorul ne-a dat putere, ne-a dat aripă să ne ridicăm spre înălțimile vieții duhovnicești ca să trăim o viață în duh, o viață duhovnicească.

Sindicatul Unic al Salariaților Publici Cluj. Comitetul Sindic. de Instituție „Culte“

Nr. 11/1949.

A V I Z

Toții membrii sindicaliști ai Comitetului Sindical de Instituție „Culte“ atât cei din oraș cât și din județul Cluj mai ales, sunt invitați a se prezenta de urgență la sediul Comitetului din Cluj, Piața Malinoski Nr. 18 (cei aparținători grupelor ortodoxe și reveniți), iar cultele reformat, unitarian și evanghelic luteran organizației sindicale dela Episcopia respectivă pentru a se pune la curent cu cotizațiile și alte obligații de natură bănească.

Acei membrii cari nu-și vor aranja restanțele de cotizații în termenul cel mai scurt posibil, vor fi excluși din organizația sindicală.

Cluj, la 12 Februarie 1949.

COMITETUL

În tot pământul a ieșit vestirea ta, că acela a primii cuvântul tău, prin carele cu dumnezească cuviință ai învățat, firea celor ce sânt ai arătat, obiceiurile oamenilor ai împodobit, împărătească preoție. Părinte Cuvioase, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Arătat-te-ai temei neclătit Bisericii, dând tuturor oamenilor Domnia cea nefurată, pecetulindu-o cu învățăturile tale, iubitorule de cele cerești, Vasile Cuvioase.

Troparul Sf. Vasile

PENTRU CETITORI

Din numerii de până acuma, iubii noștri cetitori s'au putut încredința că în 1949 „Renașterea“ apare într'un singur format și cu un singur cuprins, atât pentru preoți cât și pentru abonații mireni. Deci aceeași foaie s'a trimis și se va trimite de douăori lunar preoților și mirenilor abonați deopotrivă. Anunțăm însă că acesta este ultimul număr al foii noastre, pe care îl trimitem celorce nu au achitat cel puțin abonamentul pe o jumătate de an, adică 150 Lei.

Cum putem face în casă masticulul (ceara de altoit)

Se cumpără și de pe la negustori ceara de altoit, dar ne costă cu mult mai puțin când o facem noi, mai ales că multe din cele ce se pun în ea sunt din gospodărie.

Iată o rețetă: 500 gr. ceară galbenă, 250 gr. terpentină, 125 gr. seu și 6 lingurițe ulei.

Se topesc la un loc, afară de terpentină, care se pune la urmă, nu pe foc. Se păstrează într'o cutie de tablă cu capac, iar când se folosește, se înmoaie la foc.

180 grame pap dela cismar, 360 grame ceară galbenă, 370 grame terpentină și 100 grame seu.

Se topesc la un loc și se folosește caldă.

500 grame reșină și 40 grame seu.

Se topesc împreună și când se răcește puțin se adaugă 300 gr. spirt. Fiindcă este lichid, se păstrează în sticle. Când se ung rănile sau altoii, spirtul se pierde în aer iar pasta se întărește pe locul uns.

Treburile din luna Februarie

Gospodăria. — Pentru femeii munca e și acum mai mult în casă. Bărbatul însă începe să pregătească munca câmpului.

Vitele în luna aceasta trebuie păzite cu toată grija. Nutrețul trebuie cântărit și dat cu porția, ca să ajungă până ce va de iarba colț. Vitele nu pot ieși din iarnă numai cu pielea și ciolanele pe ele, căci de puterea lor de muncă atârână buna arătură. În deosebi mare grijă trebuie dat vacilor care au a făta. Le trebuie mâncare mai bună: uruială cu sare.

În grădina de zarzavat, către sfârșitul lunii, prin unele părți din țară unde e mai cald, începe semănatul în răsadnițe și chiar în straturi. Usturoiul și salata pot fi puse mai de vreme.

În livadă iarăși se pot face unele pregătiri, când timpul nu este aspru. Acum se taie cringile uscate, mlada de răchită sau de salcâm. Se sapă arborii la rădăcină; se adună frunzele de li se dă foc; se curăță omizile.

Pe ogoare munca e restrânsă la căratul gunoiului.

Sfaturi folositoare

Regulile ce trebuie să le observăm la gospodărie:

1. Cheltuește totdeauna mai puțin decât ai.
2. Plătește îndată ce cumperi și nu cumpăra ce nu poți plăti.
3. Orice datorie plătită, trebuie ținută chitanța cel puțin 3 ani.
4. Nu te imprumuta decât cu atât cât te poți ține. De dai ceva, ține seamă, cât, ce, cui și când.
5. Ține caetul cheltuelilor și începe cu puțin pentru a ajunge la mult.
6. Reparați imediat lucrurile stricate.
7. Ține socoteli de tot ce cheltuești și încasezi; fără socoteală, nu-ți posibilă prosperarea unui cămin.

Cum păstrați ouăle câteva săptămâni. Le înfășurați în hârtie de ziar proaspăt imprimat și le țineți într'un loc răcoros.

Câteva luni (2—3), băgați-le sau în rumeguș de lemn, sau în sare de bucătărie, bine așezate într'o ladă. Lada va fi păstrată într'un loc uscat.

Mai multe luni. — a) Cu o mică pensulă, ungeți fiecare ou cu un corp gras. Lăsați să se usuce și când acest strat s'a întărit, înfășurați fiecare ou în hârtie și-l așezați alături de celelalte.

b) Puneți ouăle într'un vas cu apă în care ați topit o mână de var stins. Apoi nu mai mișcați calcarul format la suprafață.

Cum se face apă de var: subțiați un kg. de var, stins de curând, în apă (jumătate din cantitatea pe care ar cuprinde-o vasul în care veți conserva ouăle). Adăogați 60 gr. de sare la un litru de apă, ca să împiedicați ouăle să ia gustul varului. Vârșăți această soluție în vasul în care sunt puse ouăle.

Preparația aceasta e pentru o sută de ouă.

Ceai din coji de mere. De ce să asvârliți cojile de mere, când puteți face din ele un ceai bun la gust și foarte răcoritor? Puneți cojile (tăiate foarte subțiri) într'o strecurătoare cu o felioară de lămâie. Turnați peste ele apa clocotită și îndulciți după plac.

Dacă voți puteți face deadreptul o fierbere din cojile de mere. Lichidul are o frumoasă culoare aurie și un efect foarte bun pentru stomac. Se mai spune apoi că ceaiul de mere face să albească fața.

Din vin nou — vin vechi. Există un mijloc foarte ușor să aveți în pivniță câteva butelii de „vin vechi“, fără a-l fi păstrat totuși 10—12 ani.. Iată-l:

Puneți sticlele într'o ladă pe fundul căreia ați presărat praf de cărbune, presărați apoi și între sticle până ce umpleți lada. După un an, adică, atunci când cărbunele va fi avut timpul să-și producă efectul,

vinul astfel tratat va fi tot atât de bun ca și când ar avea o vechime de zece ani cel puțin.

Procedul nu e costisitor și e ușor. Deci puteți încerca.

„Leac bătrânesc“, contra guturaiului. Luați o gulie (caralabie) mare, scobiți-o la mijloc și umpleți-o cu zahăr praf. (Gulia să nu fie curățată). Așezați gulia pe o ceașcă. Zahărul în contact cu gulia se va topi și se va amesteca cu sucii acesteia.

Siropul astfel obținut se scurge în ceașcă.

Luați mai multe lingurițe pe zi, îndeosebi după accesul de tuse.

Repararea vaselor de porțelan.

Dacă un vas de porțelan s'a crăpat puțin sau sună a spart, fierbeți-l în lapte proaspăt și-l veți salva.

Vasele tratate în felul acesta își pierd sunetul și durează la fel de mult ca și vasele care n'au fost crăpate niciodată.

CRONICA EVENIMENTELOR

INTERNE

I. P. S. Sa Patriarhul Iustinian, Patriarhul României, a făcut în zilele trecute o vizită la Galați, unde a fost bine primit de P. S. S. Episcopul Antim Nica al Galaților, Prefectul județului și alte autorități din localitate.

Răspunzând cuvântului de binevenire al P. S. S. A. Nica, I. P. S. S. Patriarh și-a exprimat bucuria ce simte în mijlocul credincioșilor din acel oraș, trecând apoi la evenimentele mari care s'au petrecut în Țară în anul trecut. În special a insistat asupra marelui eveniment de revenire a fraților gr.-cat la religia străbună și asupra vizitei făcute la Moscova.

Ministerul Sănătății, în noua sa organizare, prevede înființarea unei comisii pentru ocrotirea mamei și a copilului.

Atribuțiile acestei comisii se va stabili printr-o decizie a Consiliului de ministrii.

Ministerul Muncii și Prevederilor Sociale, a dat o decizie prin care comisia pentru revizuirea pensiilor publici, va continua să funcționeze atât la București cât și în provincie până la finea lunii Februarie.

Statul este hotărât să acorde mari înlesniri țăranilor muncitori cari voesc să-și lucreze pământul cu tractoarele și alte mașini ale Statului.

Cei care se vor învoi să-și lucreze pământul cu aceste mașini, vor trebui să facă un contract cu Stațiunea de Mașini agricole și Tractoare — pe scurt S. M. T. — stabilindu-se condițiunile de lucrare.

Plata pentru aceste lucrări nu va întrece în nici un caz plata pentru aceeași lucrare făcută cu vitele.

Plata pentru tractoare și mașini se poate face imediat, dar se poate face și mai târziu, în natură sau în bani, după recoltarea sămănăturii respective.

EXTERNE

Moscova. La nota pe care Guvernul Iugoslav a făcut U. R. S. S.-ului în legătură cu înființarea Consiliului de Asistență Economică Mutuală, Guvernul Sovietic a răspuns ca Republica Federativă Iugoslavă nu putea să fie admisă în Uniune, deoarece ea, prin politica dușmănoasă pe care a adaptat-o față de

U. R. S. S. și țările cu democrație populare s'a situat în afară de interesele acestor țări.

Dacă voește cu orice preț să rămână în rândul țărilor democratice, n'are decât să-și revizuiască politica dușmănoasă pe care a inaugurat-o și atunci primirea ei se dă ca sigură.

Dupăce americanii au început acțiunea pentru creierea unui pact

al Atlanticului de Nord în care vreau să înglobeze toate țările apusene, primim știrea că același lucru vreau să-l facă și în Orientul Mijlociu și în Mediterană, ca astfel gândul lor războinic să se poată întări și mai mult.

Semnalăm lucrul acesta, pentru că el vădește un gând care e în contradicție cu cel înfățișat de U. R. S. S. care vrea dezarmare și pace.

Pentru greșelile politice pe care le-a făcut Cardinalul Iosif Mindszenti al Ungariei, greșeli recunoscute în fața judecății, a fost condamnat la muncă silnică pe viață. Alături de Cardinal au mai fost pedepsite și alte câteva persoane, a căror condamnare variază între 3 și 15 ani.

Armata democrată greacă continuă lupta pentru desrobirea patriei sale de sub mâna monarho-fasciștilor greci.

Aducându-ne aminte de ei, e bine să ajutăm din puținul nostru pe cei ce luptă cu armele pentru a-și croi independența și libertatea.

PARTEA OFICIALĂ

Nr. 484/1949.

Circulară

Potrivit adresei Sf. Sinod Nr. 142 1949 urmează să se înființeze pe lângă fiecare eparhie un depozit de desfacere a tuturor cărților de ritual, al publicațiilor bisericești, a obiectelor de cult și vestmintelor bisericești.

Aprovizionarea acestor depozite se face prin Institutul Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe, care potrivit noului Statut de organizare, are însărcinarea de a executa aceste tipărituri și obiecte pentru întreaga Biserică.

Pentru a ști ce să comandăm pentru depozitul nostru invităm cucernica noastră preoțime să ne încunoștințeze imediat și direct, de ce cărți de ritual, ce vestimente și ce obiecte de cult ar avea lipsă, ca să nu aducem lucruri care să stea în depozit fără să le cerce nimeni.

Cluj din ședința Consiliului eparhial dela 12 Febr. 1949.

NICOLAE Const. Hașcău
Episcop secretar

Nr. 1044/1949.

COMUNICAT

La intervenția Mitropoliei Ungrovlahiei, Onoratul Minister al Finanțelor, Direcția Contribuțiilor Directe, Serv. Clădiri cu adresa Nr. 299267 dela 31 Ian. 1949 a comunicat următoarele:

„Urmare adresei Dvs. Nr. 907/949, prin care solicitați scutirea de impozitul pe clădiri a imobilelor ocupate de birourile cultelor — dela Centrele Eparhiale, protopopiate și parohii, cât și camera profesională a preotului, avem onoarea a vă face cunoscut, că Ministerul prin rezoluția dela Jn. Nr.... dispune scutirea de impozitul pe clădiri, aferent imobilelor proprietatea bisericilor și o-

cupate pentru birourile instituțiilor bisericești.

În ceea ce privește impozitul de 4% pentru contractele de închiriere, urmează să vă adresați Ministerului Afacerilor Interne.“

Cluj, la 15 Februarie 1049.
NICOLAE, Const. Hașcău
Episcop secretar

Nr. 679/1949.

Circulară

Atragem pentru ultima dată atenția Cucernicei noastre preoțimi — mai ales a celor reveniți — ca să-și achite taxele la „Fondul Ajutorului Preoțesc“ (Taxa de înscriere ca membrii pentru preot 200 Lei, pentru soție 100 lei odată pentru totdeauna) plus taxele regulate lunare, conform hotărârii Conferinței Protopoști din 21 Ianuarie 1949.

Ceice nu se vor conforma nu vor beneficia de acest ajutor — cum avem deja două cazuri — și aceasta numai din neglijența celor interesați.

Cluj, la 12 Februarie 1949.
NICOLAE Const. Hașcău
Episcop Secretar

875/1949.

Circulară

Atragem atenția Cucernicei preoțimi ca imprimările de inventariere a patrimoniului public după complectare de către Cucernicii preoți vor fi vizate și de Comisia locală de inventariere a comunei politice respective, altcum inventarierea nu va fi valabilă.

Consiliul Eparhial

„Renașterea“ nu are alt sprijin decât abonamentele cetitorilor. Plătiți-vă abonamentul!

Nr. 70/1949.

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroh al parohiei vacante din Nazna, protopopiatul Târgu-Mureș, se publică concurs în termen de 30 zile dela prima apariție în „Renașterea“. Parohia este de cl. I. gara în loc.

Venitele împreunate cu acest post sunt următoarele:

1. Salar dela Stat, conform calificației, după confirmarea Onor. Minister al Culțelor.

2. Locuință în casă parohială (4 camere) și folosirea supraedificatelor.

3. Sesiune parohială în întindere de 33 jug. 1200 stj. arător și fânaș și 2, jug. pășune. Impozitul către Stat și comună privește pe uzufructuar.

4. Venitele stolare obicinuite în parohie.

Reflectanții la acest post își vor înainta, în termen legal, cererile către Vener. Consiliu Eparhial din Cluj, iar cu prealabila noastră încuviințare, se vor putea prezenta în parohie spre a liturghisi, predica și a face cunoștință cu poporul.

Concurenții vor prezenta de învoire dela P. S. Episcop Nicolae, fără de care nu vor fi admiși în parohie. Oficiul protopopesc ort. rom. din Târgu-Mureș în înțelegere cu Consiliul parohial din Nazna.

Protopop T. Ciurus
Nr. 70/1949. Aprobabil.

Cluj, din ședința Consiliului Eparhial ținută la 5/II.-1949.

NICOLAE Const. Hașcău
Episcop Secretar

Nr. 10/1949.

CONCURS

Pentru ocuparea postului de paroh al parohiei de clasa I. Mociu, din protopopiatul Clujului, devenită vacantă prin demisia titularului, se publică concurs cu termen de 15 zile dela data primei publicări în „Renașterea“.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt următoarele:

1. Salar dela Stat după recunoașterea de către On. Minister.

2. Casă parohială cu toate supraedificatele necesare unei gospodării, în stare foarte bună.

3. Sesiune parohială în întindere de 32 jughere.

4. Venitele stolare obișnuite în parohie.

Impzitele după sesiunea parohială le va suporta parohul.

Cererile împreună cu actele necesare se vor înainta în termen legal, Ven. Consiliu Eparhial din Cluj, iar cu prealabila noastră încuviințare se vor putea prezenta în parohie spre a face cunoștință cu poporul.

Din ședința Consiliului parohial, ținută în Mociu, 30 Ian. 1949.

Protopop Fl. Mureșanu
Nr. 731/1949. Aprobabil.

Cluj, din ședința Consiliului Eparhial ținută la 5/II.-1949.

NICOLAE Const. Hașcău
Episcop secretar

Tipografia Eparhiei ortodoxe române, Cluj